

La mar d'auditories i mocions de censura

Clementina Ródenas (Aiora, 1949), alcaldessa de València, mentre celebra poc més de mig any en el càrrec, fa front a un parell d'auditories sobre la gestió dels anys 1986 i 1987, una moció de censura presentada pel PP i l'amenaça d'una altra, per a més endavant, del CDS.

M. Alberola

A principis d'any, quan vostè va assumir l'alcaldia, l'Ajuntament tenia 28.000 milions de deute. ¿És cert que ara no se sap quants en deu ni a qui?

—És lògic que es diguen aquestes coses, si pensem que les auditories demanades per l'oposició tenen un criteri polític. Però, evidentment, hi ha una intervenció de fons en tant que hi ha un control intern i que tots els anys ve el Tribunal de Comptes. Per tant, sabem exactament què devem. I sobretot, per una senzilla raó: els nostres proveïdors, quan ens fan treballs, ens donen factures.

—¿I quant deu? ¿Es pot saber?

—Sí, està en les liquidacions. Tenim un deute al voltant de deu o dotze mil milions de pessetes. I el seu corresponent en ingressos per cobrar.

—L'auditoria efectuada per Peat Marwick, la de 1986, critica la seua actuació al cap de la regidoria d'Hisenda. Inclús algun regidor de l'oposició ha demanat que vostè pague de la seua butxaca la pòlissa que va subscriure.

—L'Ajuntament ha seguit el criteri d'utilitzar només les pòlisses de tresoreria a efectes comptables. Això vol dir que davant d'una situació de falta d'ingressos, comptablement es necessita tenir una cobertura d'ingressos per a efectuar els pagaments. I se subscriuen pòlisses de tresoreria. Ho fan tots els ajuntaments. El que passa és que hi ha un criteri de caixa única des del moment en què la llei obliga que els pressupostos siguin consolidats en ordinari i en inversions. Aleshores nosaltres tenim la pòlissa amb un banc, només a efectes comptables, per a poder efectuar els pagaments. Una pòlissa per la qual paguem un mínim per a poder-la utilitzar, però no paguem pel que disposen perquè estem jugant amb els mecanismes dels diners de la caixa única d'inversió, amb la qual cosa ens estalviem entre 300 i 400 milions al mes. Això ho sap l'oposició, però ho disbarata.

—L'auditoria posa en relleu que la gestió comptable pot millorar-se, a pesar d'això.

—Sí, clar. El fet de tenir caixa única ja millora la gestió, perquè abans les caixes eren separades, una d'ordinari i una d'inversions, quan no tenies diners d'ordinari havies d'agarrar-ne d'inversió i pagar-los al 13, al 14 o al 15 per cent. I això era un disbarat. La gestió comptable, de tota manera, està molt condicionada per la legislació, perquè els ajuntaments formen part d'un món completament a part de l'empresa privada. Perquè tenen una legislació.

—¿Val dir que l'auditoria ha estat feta més en base a una empresa privada que a un ajuntament?

—Els auditors han agarrat l'any 1986, en el qual hi ha una liquidació de l'Ajuntament, feta per la intervenció de fons i passada pel ple, i, el que han fet és tornar a liquidar amb els seus criteris; criteris que poden utilitzar-se en qualsevol empresa privada i amb els quals nosaltres no estem conformes. És el criteri d'un professional, que audita uns comptes i que en fa unes recomanacions. És un criteri contra un altre. I, en tot cas, hi ha una legislació que no permet que l'Ajuntament actue com una empresa privada. Per exemple: els impostos de solars, que l'auditoria diu que no són cobrables. Però passa que l'impost de solars, segons la legislació, està vigent: legalment no podem deixar de cobrar-lo perquè el tribunal de comptes ens diria que estem cometent un delictes. Encara que ens coste més diners intentar cobrar-ho que el seu valor total.

—L'auditoria assenyala també que uns quants comptes bancaris per valor de milió i mig no han arribat a comptabilitzar-se en l'arqueig.

—Estan comptabilitzats. Tots. El que passa és que estan en llibres distints. En el de valors auxiliars. Es tracta de comptes específics. Per exemple: l'ajuda a Nicaragua. L'Ajuntament obre un compte amb 500.000 pessetes i la gent ingressa.

—Més problemes per a vostè: moció de censura. Volen tirar-la, senyora alcaldessa.

—Des d'una perspectiva de la dreta d'aquesta ciutat, la cosa lògica és que es vulga una política de dreta i que governe una opció de dreta. I intentaran

tots els possibles: desgastant i fent que la gestió siga menys brillant. Amb aquesta finalitat fan servir dues actuacions. La primera: dir no a tot, cosa que paralitza la ciutat. La segona: dir sí però no, perquè no poden dir no a tot, sobretot si prima la velocitat. El tema del riu n'és un exemple: no a Bofill, no a un projecte com el del tram IV. No a la cosa d'abans. No a la cosa d'ara, encara que l'autoritzen però que farien una altra cosa. Una altra cosa que mai no han explicat.

—¿Quines són les relacions amb Ricard Bofill ara mateix?

—En el seu dia es van fer uns dissenys del que podria ser el futur jardí del Túria, en base als quals es va fer un PERI (Pla Especial del Riu), segons el qual han de subjectar-se tots els projectes de tots els trams. Jo preferesc una actuació provisional, ajustada al PERI i arribar a la desembocadura del mar i eliminar la misèria d'aquell tram, que no una actuació que no passe per una sanejament integral del riu. Per tant, en aquests moments, pretenem una disposició simple, perquè fer tots els trams és un somni financer. A mi, des d'una perspectiva de responsabilitat pública, m'interessa traspasar el pont de les draçanes i arribar al mar.

—¿Els trams pendents de Bofill no es faran?

—Es faran o se'n faran uns altres. En aquests moments no pareix que la gent estiga massa convençuda de Bofill, encara que un 20 o un 30 per cent hi estiga d'acord. El projecte de Bofill sembla que no agrada. Ja va ser molt criticat en el seu moment perquè, a banda de la qüestió estètica, estrangulava altres inversions alternatives. En canvi, fer un jardí senzill que sanege el riu, és un projecte que estava en la ment de la gent. Aquesta és la idea que hem intentat portar a la pràctica. I en un futur poden perfeccionar-se els trams, ja que estaran fets d'acord al PERI. Ara: davant a Bofill i davant aquesta actuació que he dit, ¿què hi ha com a contrapartida? No res. Simplement, una proposta d'estudiar el que es farà. Portem deu anys amb la ideologia de fer un riu i encara estem amb un riu miserios: replantejarem tot el

RAFA GIL

«Des de la dreta ho intentaran tot: desgastar i fer que la gestió siga menys brillant».

riu, si Bofill no ens agrada. Però sanegem-lo.

—*El projecte Gulliver tampoc acaba de convèncer. És molt criticat.*

—Al contrari: ha tingut una acceptació brutal.

—*El qualificatiu més benèvol que he llegit és «hortera»...*

—El que passa és que la immensa majoria d'aquesta ciutat no escriu en la premsa. Ara, jo conec les opinions de la gent, a través de les cartes, el telèfon, les associacions de veïns. I consideren que és genial fer un tram per als xiquets. Inclús algú de l'oposició ha dit —i no diré qui— que aquesta idea és perillosa perquè representa muntanyes de vots de les mares dels xiquets.

—*Senyora Ródenas, ¿en quin estat es troba el tema Rafalell i Vistabella?*

—Això està com estava. Abans del

28 de desembre, que és quan va resoldre el conseller d'Obres Públiques, hi va haver diversos pronunciaments sobre si la zona era o no edificable. I havia de deixar-se, no com un paratge natural, perquè el seu valor ecològic tampoc és tan gran, però sí com una zona no edificable, de respir. Hi va haver una discussió, tant en l'Ajuntament com en les Corts, per les diverses postures. I després, la resolució de la Conselleria, assumida al dia següent per la Generalitat valenciana: ja que és un enclavament municipal situat fora del terme de València, que fóra l'àrea metropolitana la que qualificara el sòl. Això diu la resolució, i per tant la competència és del Consell Metropolità de l'Horta. I el Consell, en aquest sentit, encara no s'ha pronunciat. Jo, personalment, no com a presidenta, defen-

se la idea que no siga urbanitzable.

—*¿Rafalell i Vistabella no és un debat entre els sectors del PSPV-PSOE?*

—Jo crec que no, en absolut.

—*¿És cert que Jacques Lacroix, el propietari del sòl de Rafalell i Vistabella, va oferir diners a l'Ajuntament si s'hi edificava?*

—Sí. Està en el registre d'entrada. Va fer una proposta, correctament, oferint 500 milions de pessetes. I a més estava avalat bancàriament. L'Ajuntament podia disposar d'aquesta quantitat si la zona es qualificava d'urbanitzable. Però un ajuntament no pot plantejar-se la urbanització o no d'una zona des d'un punt de vista estrictament mercantil. Això podria arrasar una ciutat.

—*¿Lacroix està vinculat a la Internacional Socialista?*

—Això no és cert.

—*¿Parlem de cultura? 800 milions menys que en el pressupost anterior. La Trobada, cap ací. La Mostra, cap allà. Els premis València que no es convoquen...*

—La part que més m'interessa de la pregunta és el «cap ací, cap allà». Centrem el «cap ací, cap allà». L'Ajuntament de València ha mantingut exactament la seua programació cultural. La mateixa que temem. I això, en una situació de crisi econòmica i política, com va ser l'últim trimestre de l'any passat. I ho hem fet amb unes dotacions molt escasses per a les necessitats de la ciutat, cosa que posava en perill la viabilitat de determinats esdeveniments culturals. Això és el marc i la premissa. Davant d'això ens vam plantejar consolidar, de la manera que fóra, els projectes culturals existents, sense arribar a dèficits brutals que ens portarien a la catàstrofe. Tenim un Palau de la Música que es va posar en activitat amb uns mitjans escassíssims: 150 milions, el primer any; 200, el segon, i 500, el tercer. 500 milions per al Palau, quan l'actitud dels grups polítics de dreta no és gens favorable. I Palau consolidat. La Trobada, igual. El seu pressupost anterior: 7 milions, insuficient; enguany, 15 milions, el doble. Consolidada la Trobada. La Mostra: 80 milions l'any passat, amb un gran dèficit i, amb aquest pressupost, sense possibilitats de qualitat. Enguany: 150 milions de pessetes, que representen un esforç pressupostari per a consolidar-la.

—*Els premis Ciutat de València, per convocar.*

—Però estan pressupostats. I es convocaran. Jo els he retardat amb la intenció d'analitzar-los. S'ha dit moltes voltes que era un problema de distribució dels llibres, però no. És un problema de qui en fa l'edició, quina publicitat se'n fa... Hi ha hagut un empobriment en aquest premi i no pot continuar-se així. Si el premi té ressonància, s'han acabat els problemes. I enguany volíem rellançar-lo d'una altra manera, però jo no he tingut temps per treballar-ho. Finalment, el convoquem com l'any passat, i al pròxim tractarem de reformar-lo.

—*Tota la programació cultural, ¿serà transferida a la Conselleria de Cultura?*

—No, tot el contrari.

—*Allà hi posen més diners que ací.*

—Quan l'Ajuntament de València fa activitats que transcendeixen del cap i casal, passen a ser de la Comunitat Valenciana. I la cosa més lògica és que la

RAFA GIL

«La major part de la programació de TVV ha de ser en valencià».

Conselleria subvencione aquesta ciutat en què vivim pràcticament 800.000 persones, perquè hem de ser la puntera cultural. Les conselleries han de subvencionar València, igual que subvencionen Gandia.

—*Es diu, senyora alcaldessa, que es fa poca cultura des de l'Ajuntament, però en valencià, gens. I sobretot, des del moment en què vostè presideix l'alcaldia.*

—Jo crec que això és una fal·làcia absoluta. Tenim la desgràcia de tenir uns plens en què el 40 per cent del temps es dedica encara a qüestions tan anacròniques com la llengua i la bandera. És lamentable que es parles de «polaco» i que jo haja tingut problemes per publicar *L'Anuari estadístic* l'any passat. Unió Valenciana em va fer arribar una comunicació, sol·licitant-me que es fera en castellà i no en «polaco». Òbviament, en vaig fer cas omís.

—*I per evitar aquests problemes, ¿es fa en castellà?*

—Jo no hi estic disposada. No estic disposada a un joc, en aquest cas d'Unió Valenciana, que per salvar les discrepàncies entre el que és «polaco» i el que és la nostra llengua, es fa en castellà com a solució salomònica. El

joc és hàbil, per part d'ells, però no hi estic disposada.

—*Molts ajuntaments del País Valencià s'estan definint pel que fa a la llengua amb què ha de fer-se la TVV. ¿Què passa en l'Ajuntament de València?*

—El dia que es plantege això en el ple, tindrem la discussió del «polaco» i la nostra llengua. I els déus saben què pot passar.

—*¿Vostè, personalment, és partidària de TVV en valencià?*

—Si volem fomentar la nostra llengua, haurem de fer un esforç perquè una gran majoria dels programes, no sé fins a quin punt perquè hi ha susceptibilitats entre els castellanoparlants, ha de ser en valencià.

—*Una gran majoria dels programes, ¿què vol dir? ¿El 90 per cent?*

—Podria ser un 90, podria ser un 80...

—*¿Vostè no parlarà mai en valencià?*

—Jo parle molt poquet perquè tinc alguna dificultat. Diguem-ne que estic cohibida, però el puc parlar: és el meu objectiu.

—*L'última: ¿sap que comencen a dir-li Lermantina Ródenas?*

—M'han posat molts qualificatius, però aquest crec, sincerament, que no el merec. □